

нията на Асклепия, а яйцето е незамѣнниятъ спътникъ на този богъ.

Освенъ казанитѣ предмети, споменътъ за старитѣ ези-чески богове на извора е запазенъ у сегашното население въ разни повѣрїя. Сега въ Кюстендилъ вѣрватъ, че малката баня имала светецъ, когото въ турско време наричали Дов-летъ-баба. Той се явявалъ въ видъ на змия, която излизала отъ водата и пълзѣла спокойно изъ банята, безъ да прави нѣкому зло. За да привлѣкатъ този светецъ-змия, палятъ му свѣщи и ги лепятъ около басейна.

Асклепи билъ много почитанъ и въ София, която старитѣ траки наричали Сердика. Въ монети отъ този градъ се вижда, какъ Асклепи се подпира на тояга увита съ змия. Около него се чете името на града. Минералнитѣ извори на Сердика сж станали, следователно, отдавна обиталище на Асклепия. Тамъ е имало храмъ въ негова честь, имало е и болница съ жреци-лѣкари; около тѣхъ се турило началото на града, който отъ тогава вече не изчезналъ никога.

На много други мѣста изъ Бѣлгария се срѣщатъ образитѣ на Асклепия, Хигия и Телесфора, по отдѣлно или заедно, било на изображения, било върху монети. Въ честь на тѣзи богове се уреждали дружества отъ тракийци, които се грижили за храмоветѣ и за празниците имъ.

Какви тържества имъ устройвали, сега мъчно може да се знае. Но тѣ сж гледали да запазятъ изворитѣ чисти, храма и болницитѣ въ редъ и въ исправностъ, гората около тѣхъ незасегната отъ грабители, за да прославятъ бога и той да имъ даде здраве и животъ.

Други тракийски богове.

Нѣмало е мѣсто, населено съ траки, въ което да не се отдавала почитъ на нѣкакъвъ богъ. Въ гориститѣ мѣста обитавалъ **горски богъ**. На този богъ се надѣвали мѣстнитѣ жители и му се молили. Въ сегашния градъ Берковица, който е разположенъ въ Балкана, старитѣ му жители, тракитѣ, почитали такъвъ богъ, нареченъ **Силванъ**. Тоя богъ пазѣлъ горитѣ и стадата, които пасѣли тамъ. Затуи го рисували като мъжъ съ вѣнецъ отъ борови листи на главата. На рамото му висѣла торба съ плодове, съ едната си ръка държи косеръ, а съ другата се наблѣга на тояга. До него